

Μήνας Όκτωβριος

Κυριακή 7 Όκτωβρίου 2018.

3η Κυριακή Λουκᾶ.

Ακ. 7, 11 – 16.

«Καὶ ὅχλος τῆς πόλεως ἵκανός ἦν σύν αὐτῇ»
(Ακ. 7, 12).

Ποιά γλώσσα μπορεῖ νά κινηθεῖ, γιά νά περιγράψει τίς διαστάσεις τοῦ γεγονότος πού ἀκούσαμε σήμερα στήν εὐαγγελική περικοπή; Ποιά πένα μπορεῖ νά χαράξει τά συναισθήματα τῶν πρωταγωνιστῶν; Μιά χήρα γυναίκα κηδεύει τό μονάκριβο παιδί της. Πόσο μελάνι πρέπει νά ρεύσει, γιά νά ἐκφράσει τήν ποσότητα καί τήν ποιότητα τῶν δακρύων πού ἔρρευσαν ἀπό τά μάτια αὐτῆς τῆς μάνας;

Λιτός ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς στίς ἐκφράσεις του μᾶς δίνει μόνον τά στοιχεῖα ἐκεῖνα πού μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητα, γιά νά καταλάβουμε τό μέγεθος τοῦ πόνου καί τῆς συμφορᾶς πού κτύπησε

αὐτή τήν ταλαίπωρη γυναικά. Δέν μᾶς λέγει ἄν τό παιδί ἥταν μικρό ή μεγάλο στήν ἡλικία, διότι μπροστά στό θάνατο δέν ἔχει σημασία ή ἡλικία. Δέν μᾶς ἀναφέρει τήν αἰτία τοῦ θανάτου, διότι, ὅταν χάσεις ἔνα ἀγαπημένο πρόσωπο, δέν ἔχει σημασία γιατί τό ἔχασες, ἀλλα μόνον τό γεγονός ὅτι τό ἔχασες.

Χήρα ή μάνα, χωρίς σύντροφο γιά νά τή στηρίξει. Μονογενής ὁ κηδευόμενος υἱός. Στό πρόσωπό του αὐτή ή μάνα δέν κηδεύει ἀπλά καί μόνο τό παιδί της. Κηδεύει τήν ἐλπίδα της, τήν ἀπαντοχή της γιά τό μέλλον. Κηδεύει αὐτό τό ἵδιο τό ἐνδιαφέρον της γιά τή ζωή. Αύτός ὁ πόνος εἶναι πού ὠθεῖ ὅλο αὐτό τό πλῆθος στό νά τῆς συμπαρασταθεῖ. Αύτός ὁ πόνος εἶναι πού προσελκύει τήν ἄμετρη εύσπλαγχνία τοῦ Χριστοῦ κοντά της.

Δέν θά σταθοῦμε βέβαια σέ τίποτε ἀπ' ὅλ' αὐτά παρά μόνον σέ μία ἔκφραση, πού πρέπει ν' ἀφήσει πολλά μηνύματα στίς καρδιές ὅλων μας: «Καί ὅχλος τῆς πόλεως ἴκανός ἦν σύν αὐτῇ». Πολλές φορές ὁ ὅχλος εἶναι ὁ βασικός πρωταγωνιστής τῶν γεγονότων. Κρατάει συνήθως ἔνα ρόλο ἀρνητικό. "Ας μήν ξεχνοῦμε ἐκείνη τήν ἐγκληματικά ἀνεύθυνη κραυγή

τῆς ἀχαριστίας τοῦ ὄχλου μπροστά στόν Πιλάτο: «ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν!» Σήμερα δὲ ὁ ὄχλος δέν ἐγκληματεῖ, σήμερα συμπαρίσταται καὶ θρηνεῖ καὶ στηρίζει τὴν πονεμένη μάνα.

Συμπαράσταση καὶ ὑποστήριξη. Πόσο δύμορφες λέξεις ἀλήθεια! Καί πόσο σπάνιες γιά τίς ημέρες μας! Συμπαράσταση καὶ ὑποστήριξη ζητάει κάθε πονεμένος συνάνθρωπός μας, πού μόνος του πίνει τό πικρό ποτήρι τῆς θλίψεως καὶ τῆς δοκιμασίας. Συγκολλήσαμε τά σπίτια μας μέσα στά τσιμεντένια τερατουργήματα πού οἰκοδομήσαμε. Στριμωχγόμαστε στόν ἀνελκυστήρα μέ κάποιον διπλανό μας ἄγνωστο, γιά νά πᾶμε στόν ἵδιο ὅροφο. Σπρωχγόμαστε στά φανάρια καὶ στούς διαδρόμους τῶν ἀστικῶν λεωφορείων μέ ἄλλους πολλούς ἀγνώστους, πού μαζί τους πηγαίνουμε στήν ἵδια κατεύθυνση, κι δὲ μαστε μόνοι, ἐμεῖς καὶ ὁ στενός προσωπικός μας περίγυρος.

Συμπαράστηση καὶ ὑποστήριξη θέλει ὁ καθένας μας. “Ομως πῶς νά τή βρεῖ, ὅταν ὁ ἵδιος δέν τήν ἔχει δείξει ποτέ του; Ποῦ νά βροῦμε συμπαράσταση καὶ ὑποστήριξη, ὅταν ἀλλάζουμε πεζοδρόμιο, γιά νά μή

χαιρετήσουμε τόν ἀντιπαθητικό γνωστό μας, πού τόν εἴδαμε ἀπό μακριά; Ποῦ νά βροῦμε συμπαράσταση καί ὑποστήριξη, ὅταν οἱ κοινωνικές μας σχέσεις ἔχουν κυριολεκτικά ξεφτίσει, ἐγκλωβισμένες μέσα σ' ἔναν ἄμετρο καθωσπρεπισμό; Πῶς νά βροῦμε συμπαράσταση καί ὑποστήριξη, ὅταν ὅλες μας τίς ἐνέργειες τίς κινεῖ τό συμφέρον καί ἡ ἐπιβουλή; Πῶς νά βροῦμε συμπαράσταση καί ὑποστήριξη, ὅταν ἔχουμε καταργήσει τίς συνάξεις μέ πραγματική ἀγάπη; "Οταν ἀκόμη καί αὐτές οἱ ἐνοριακές συνάξεις ἔδω, στό Ναό τοῦ Θεοῦ, ἔχουν γίνει ἀπρόσωπες καί ψυχρές;

Μπορεῖ νά συγκατοικοῦμε, ἀλλά εἴμαστε ἀπομακρυσμένοι δένας ἀπό τόν ἄλλο. Μπορεῖ νά συμπορευόμαστε, ἀλλά κατευθυνόμαστε δέ καθένας μας καί σ' ἄλλο στόχο. Μπορεῖ νά συμπροσευχόμαστε, ἀλλά δυστυχῶς δέν ἐπικοινωνοῦμε... Συμπαράσταση καί ὑποστήριξη ἔχουμε ἀνάγκη νά μᾶς δείχνουν, ἀλλά καί νά δείχνουμε. Πολλές φορές τή ζητοῦμε ἥ καί τήν ἀπαιτοῦμε τή συμπαράσταση τῶν ἄλλων. Πόσες φορές δύμως εἴμαστε ἔτοιμοι ἐμεῖς νά τούς τή δείξουμε, ὅταν κι ἐκεῖνοι τήν ἔχουν ἀνάγκη;

«Καί ὅχλος τῆς πόλεως ἵκανός ἦν σύν αὐτῇ». Μεγάλο πλῆθος τῆς πόλεως τῆς Ναῦν συμπαραστεκόταν στήν τραγική χήρα, πού ἔθαβε τό παιδί της. "Ας πιάσουμε τό μήνυμα κι ἄς κάνουμε τό ἴδιο κι ἐμεῖς στίς δικές μας ἀπρόσωπες μικρές ή μεγάλες κοινωνίες. Μποροῦμε νά ξεκινήσουμε ἀπό τή γειτονιά μας κι ἀπό τήν ἐνορία μας. Νά τρέξουμε στό πλευρό τοῦ ἀδελφοῦ μας, τοῦ διπλανοῦ μας. Νά μάθουμε κατ' ἀρχήν νά τοῦ λέμε «καλημέρα» μέ χαμόγελο. Νά σπεύσουμε νά χαροῦμε μέ τή χαρά του καί νά κλάψουμε μέ τόν πόνο του. "Ας δείξουμε πραγματικό ἐνδιαφέρον γιά τά προβλήματα τῶν ἄλλων. "Οχι τυπικά καί ἐπειδή πρέπει. "Οχι ἀπό περιέργεια καί κουτσομπολίστικη διάθεση ἀλλά ἀπό πραγματική ἀγάπη καί διάθεση συμπαραστάσεως. "Ας τρέξουμε στό νοσοκομεῖο, στή φυλακή, στήν κλινική, στό κρεβάτι τοῦ πόνου ἀλλά καί στή χαρά καί στό γάμο καί στά βαφτίσια καί στήν επιτυχία καί στή γιορτή μέ πραγματική ἀγάπη. Θά τό καταλάβει ὁ διπλανός μας καί θά τό ἐκτιμήσει. Ό πόνος του θά γίνει μισός καί η χαρά του διπλή, ὅταν θά τά μοιραστεῖ μαζί μας.

«Καί ὅχλος τῆς πόλεως ἵκανός ἦν σύν αὐτῇ». Ἡ συμπαράστασή μας ἀς γίνεται μέ εὐγένεια, μέ προσευχή, μέ ταπείνωση, ἀλλά περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο μέ διάκριση. Δέν χρειάζεται νά ποῦμε πολλά οὔτε νά δώσουμε πολλά. Άρκεῖ νά διαθέσουμε λίγο ἀπό τό χρόνο μας. Άρκεῖ ἔνα βλέμμα, ἔνα χαμόγελο, ἔνας καλός καί ἀπαλός λόγος, ἔνα σφίξιμο τοῦ χεριοῦ. Καί προσοχή, μακριά ἀπό καθετί ἀπρόσεκτο καί ἀδιάκριτο. Μιά ἀδιάκριτη ἐνέργεια ἡ κουβέντα μπορεῖ νά κάνει μεγάλη ζημιά. Ἄν δεν ἔχουμε κάτι νά ποῦμε, καλύτερα νά συμπαρασταθοῦμε σιωπηλά, μόνο μέ τήν παρουσία μας.

Μιά μέρα ἔνας κληρικός νωρίς τό πρωΐ πήγαινε στό ναό γιά τόν Ὁρθρο. Στό δρόμο συναντάει μιά νέα, πού περπατοῦσε βιαστικά καί ἀναστατωμένη. Τήν καλημέρισε. Ἐκείνη, χωρίς νά τοῦ ἀπαντήσει, τόν προσπέρασε καί ἔφυγε. Πρός τό μεσημέρι ἔρχεται καί τόν βρίσκει στό ναό. Μέ δάκρυα στά μάτια τοῦ λέει: «Πάτερ, τό πρωΐ πού μέ συναντήσατε πήγαινα στό λιμάνι, γιά νά πέσω μέσα καί νά θέσω τέρμα στή ζωή μου. Ἔχω ἔνα μεγάλο πρόβλημα καί νόμιζα πώς ἥμουν μόνη μου. Ἡ καλημέρα καί τό

ἐνδιαφέρον σας ὅμως ἀνέτρεψαν τήν ἀπόφασή μου καί σᾶς εὐχαριστῶ γι' αὐτό». Συγκινημένος ὁ Ἱερέας κουβέντιασε μαζί της τό πρόβλημά της καί τή στήριξε γεμίζοντάς την μέ έλπιδα.

«Καί ὅχλος τῆς πόλεως ἱκανός ἦν σύν αὐτῇ». Ὅτι δείχνουμε συμπαράσταση καί ύποστήριξη στούς συνανθρώπους μας. Μόνον τότε θά γίνει ἡ ζωή μας πιό ὅμορφη καί πιό ἀνθρώπινη. Μόνον τότε θά προσελκύσουμε τή συμπαράσταση, τήν ύποστήριξη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πάνω μας καί σάν τούς μάρτυρες τοῦ σημερινοῦ θαύματος θά μποροῦμε νά ἀναφωνήσουμε: «ἐπεσκέψατο ὁ Θεός τόν λαόν αὐτοῦ». Γένοιτο.